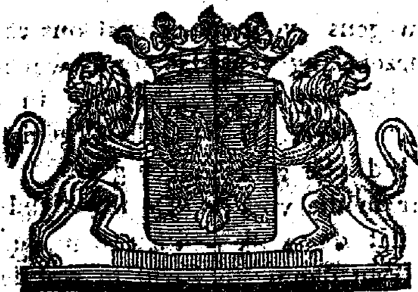
A. 1836 | N°. 29.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag | den 5 Maart.

FRANKFORT, den 1sten Maart.

In een berigt van de Poolsche grenzen wordt het volgende gemeld, strekkende ter verdediging van de maatregelen, door Oostenrijk, Pruissen en Rusland ten aanzien van de vrije stad Krakau genomen: « De militaire bezetting van Krakau heeft thans in naam van de drie beschermende mogendheden plaats gehad. Zij werd onvermijdelijk van den oogenblik af, dat de senaat de opgelegde verpligtingen niet kon nakomen, en in aanzien reeds te diep gezonken was, om zich aan den invloed van fanatieke gelukzoekers te onttrekken, zoo dat hij het even min wagen durfde dezen weg te zenden, als om de ter zijner beschikking gestelde troepen te vragen. Want de dolk, die sedert eenigen tijd te Krakau regeerde, en alles zoodanig beangstigde, dat zelfs de dappere Chlopizki dien zocht te ontvlugten, had reeds zoo zeer op de leden van den senaat gewerkt, dat zij liever de representanten der drie beschermende mogendheden lieten handelen, dan zelf handen aan 't werk te slaan. Daardoor hoopten zij bij de woordvoerders der bloeddorstige clubs, die te Krakau heerschten, verontschuldigd te zijn, en de wraak te ontgaan, waarmede de senaat bedreigd was, bijaldien hij de hand aan eenen clubist sloeg of door de vreemde troepen liet slaan. Het was derhalve hoogst noodzakelijk aan die wanorde een einde te maken, en aan den senaat dat gezag te hergeven, hetwelk denzelven door de schandelijkste kuiperijen was ontroofd. Het herstel der orde, het weder eerbiedigen en uitvoeren der wetten zullen dit bevorderen, en de ingezetenen van Krakau eindelijk de weldaden van den vrede doen genieten, welke zij sints langen tijd ontbeerden. De bezetting van Krakau behoort alzoo eigenlijk niet in de rij der staatsgebeurtenissen, want zij kan geen dwangmaatregel genoemd worden, gelijk die in den laatsten tijd dikwijls van onderscheidene kanten zijn aangewend, maar zij is als niets meer te beschouwen dan als eene voorziening van politie, voor de algemeene veiligheid noodzakelijk geworden. Slechts in zoo verre daardoor politieke dweepers en rondzwervende oproerigers onschadelijk zijn gemaakt, kan zij de algemeene aandacht korstondig tot zich trekken, terwijl de partijgeest nogtans gelegenheid krijgt om er eene groote staatsgebeurtenis van te maken. Maar daartegen vertoogen te willen doen, zou verlorene moeite wezen. Wie tegen de gevoelens en meeningen der partijen optreedt, onderneemt den strijd met windmolens."

— Uit Italie wordt gemeld, dat reeds sedert den laatsten opstand te Lyon, zoo van daar, als van de republiekeinsche propagranda in het zuiden van Frankrijk, nieuwe pogingen zijn genomen om op Piemont en Savoije te werken, ondanks de vroegere ongelukkige ondernemingen. Men had zelfs somtijds het oog geslagen op de verovering van de vesting Pignerol, om van daar ongehinderd op Turin te kunnen werken. De gesteldheid des lands, de paden over de gebergten, bevorderden het in- en uitgaan der Fransche rondbrengers, die brieven, proclamatien en andere stukken in Piemont verspreidden. Later was de regering te opmerkzaam op alle Franschen geworden, en liet ze of in 't geheel niet binnen, of liet ze eerst ten scherpste onderzoeken. Zij konden derhalve niet meer tot dit werk gebruikt worden. Er werden dus Piemontezen daartoe aangewonnen, die ledig heengingen en beladen terugkeerden. Gedurende eenigen tijd gelukte het de propaganda, door dezen hare voortbrengselen in Savoije en Piemont binnen te doen sluiken, tot men ook op hen opmerkzaam werd, en hen naauwkeuriger op de grenzen onderzocht, hetwelk vroeger niet gebeurd was. Zoo wordt thans geen Piemontees, geen Franschman en geen ander vreemdeling het land binnengelaten, als hij dagbladen of staatkundige geschriften bij zich heeft. Men verhaalt elkanderen van eene nieuwe, eerst onlangs ontdekte zamenzwering, die op deze wijze uit Frankrijk was bewerkt en niets minder ten oogmerk had dan het vermoorden van den Koning en den Kroonprins, de omverwerping der koninklijke regering en de uitroeping der republiek."

PARIJS, den 1sten Maart.

Sedert het nieuwe ministerie hebben in de kamer der afgevaardigden nog geene beraadslagingen van belang plaats gehad. Vijftig leden van de vroegere liberale oppositie vergaderen bij den heer *Lafitte* om te bepalen, hoe zij zich omtrent het nieuwe ministerie gedragen zullen. Men houdt het niet voor onwaarschijnlijk, dat zij, op zekere voorwaarden, in het belang van het stelsel, dat zij voorstaan, zullen besluiten om het nieuwe ministerie te ondersteunen. Maar daarmede zal hetzelve niet veel gewonnen hebben; want een zestigtal leden, die zich aan den gewezen minister *Guizot* aansluiten, zullen zich dan tot eene oppositie vormen. Het plan der renteverminderiug is, zoo als men verneemt, met overleg van de commissie, welke daarover verslag te doen heeft, uitgesteld. Men verwacht niet, dat er vooreerst veel zaken van belang in de wetgevende kamers zullen verhandeld worden. Sommigen meenen zelfs, dat zij spoedig zullen gescheiden worden; terwijl nog anderen van eene ontbinding der kamer van de afgevaardigden spreken.

— Uit Toulon wordt den 25sten Februarij het volgende geschreven: « De troepen der expeditie van Tlémécen zijn den 12den Februarij te Oran wedergekeerd; zij zijn op hunnen terugtogt weinig verontrust geworden. Te Tlémécen is een korps aan 500 man achtergelaten, waarvan het bevel van den artillerie-kapitein *Cavaignac* is opgedragen. De armee heeft op den togt naar Tlémécen tegen *Abd-el-Kader* verscheidene bloedige gevechten geleverd. Hij had weder eene vrij aanzienlijke krijgsmagt verzameld. De troepen van den Emir hebben veel geleden en zich ten laatsten verstrooid, zoodat hun opperhoofd bijna alleen gebleven is. Onze troepen zijn, bij hunne komst te Tlémécen, door de colongris zeer wel ontvangen. Hun opperhoofd is met den maarschalk naar Oran gegaan. De armee heeft weinig geleden en steeds overvloed van levensmiddelen gehad. Er zijn ook maar 80 man in het hospitaal gekomen, meestal ziek ten gevolge van vermoeijenis. De armee is opgetogen over de krijgsbedrijven van den maarschalk *Clausel*."

— Men verzekert, dat de zaken van het Oosten vooreerst geschikt zijn. Engeland, Oostenrijk en Rusland zijn het tegenwoordig eens om de zaken in staat te laten. Men wil, dat de Engelsche gezant te Konstantinopel die schikking bevorderd heeft.

— De moordenaar *Marin Lhuissier* is gisteren onthalsd. Er was niet zoo veel volks bij tegenwoordig als anders, hetzij omdat het regenachtig weder was, hetzij omdat men nog zoo onlangs een doodgerigt had bijgewoond.

— De officiele courant van Madrid deelt een rapport van den generaal *Cordova* mede, betrekkelijk de bijeenkomst, welke hij met de gelastigden van den Franschen generaal *Harispe* op Fransch grondgebied gehouden heeft. Hij is over den uitslag zeer te vreden, alsmede over het onthaal, dat hij genoten heeft.

— De gemelde Courant behelst wijders het decreet van de Koningin-Regentes van Spanje over den verkoop van nationale goederen. De koopers kunnen op tweederlei wijze betalen, door credieten op den staat voor de nominale waarde, of in geld.

— De Prins van *Capua*, die Napels verlaten heeft, om met de schoone miss *Pénélopé Smith* te leven, is met haar te Madrid aangekomen. Hij heeft bij zijne zuster, de Koningin Regentes, een bezoek afgelegd, die wegens het overlijden der Koningin van Napels diep in den rouw is. Men weet nog niet, welk besluit ten aanzien van den doorluchtigen vlugteling en zijne beminnelijke gezellin zal genomen worden.

'sGRAVENHAGE, den 2den Maart.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is ontvangen eene Koninklijke boodschap, waarbij vier ontwerpen van wet, van finantieelen aard, worden ingediend, welke, wordt in deze boodschap gezegd, strekken, om de behandeling der finantieele aangelegenheden van het rijk, onaangezien de staatkundige gesteldheid, nader tot een grondwettelijken vorm terug te brengen, en om de hulpbronnen van 's Rijks overzeesche bezittingen meer geregeld, ter te gemoet koming aan de behoeften van het Moederland, te doen bijdragen.

Bij het eerste ontwerp, hetwelk ten oogmerk heeft de daarstelling van schuld ten laste van de overzeesche bezittingen, wordt voorgedragen, om, als teruggave op de bezwaren, vroeger voor de overzeesche [illegible] dragen, eene schuld, ten bedrage van *f* 140,000,000, ten laste van gedachte bezittingen, daar te stellen, en wel tegen eene rente van [illegible] ten honderd. Deze schuld zal alleen tot vermindering der Rijksschuld strekken. Eene tweede, op gelijke wijze daar te stellen schuld, groot *f* 55,000,000, zal eveneens ten laste van de overzeesche bezittingen kunnen worden daargesteld, doch alleen strekken: 1°. tot aflossing der nog overgebleven schulden ten laste van de overzeesche bezittingen, aangegaan ten behoeve van het sijndicaat; en 2°. tot overneming, ten

behoeve van de koloniale geldmiddelen; der vordering wegens voorschotten, door het sijndicaat van het Rijk gedaan, tot verzekering van de volle rentebetaling van de nationale schuld, ten bedrage van *f* 16,800,000, met de daarop geloopen rente tegen 5 ten honderd. De regering schrijft de goede resultaten, welke van de Oost-Indische geldmiddelen worden ingeoogst, aan het wel gevestigd bestuur in die volkplantingen toe, en meent, bij voortduring daarvan, dat de volkplantingen steeds in bloei en welvaart zullen toenemen. Van den weg dien zij thans voorstelt, verwacht de regerin g eene aanhoudende vermindering van lasten. Zij blijft er op bedacht, om, indien de omstandigheden dit veroorlooven, de Oost-Indische obligatien later, volgens nader vast te stellen wettelijke bepalingen, in de plaats te doen treden van een deel der inschijvingen op het tweede grootboek, waardoor de renten op de staatsbegrooting gedeeltelijk zullen wegvallen.

Een tweede ontwerp strekt tot voorziening in de volle rentebetaling van de nationale schuld voor 1836, en daarbij wordt voorgedragen, om het niet op de begrooting van staatsuitgaven voor dit loopende jaar uitgetrokken bedrag van het gedeelte der nationale werkelijke $2\frac{1}{2}$ pCt. rentegevende schuld, — waarvan het rijk eventueel zal kunnen worden ontlast, — voor ieder der halfjarige rentebetalingen, verschijnende ult. Junij en ult. December 1836, door de geldmiddelen der overzeesche bezittingen telkens te doen bijdragen eene som van *f* 4,200,000 Deze bijdragen zullen plaats hebben bij wijze van leening, om later met de renten, sedert het doen van die leeningen verschenen, aan de geldmiddelen der overzeesche bezittingen te worden terug gegeven. Tot voldoening dezer rentebetaling zal eene schuld daargesteld worden van 8,400,000 op gelijke voet en voorwaarden, als de, ten gevolge van het eerste ontwerp, te creëeren schuld.

Het derde ontwerp heeft ten doel de vaststelling der begrooting van gewone uitgaven, aanvang nemende met 1837, en dat wel voor den tijd van tien jaren. Deze gewone begrooting wordt voorgedragen op een bedrag van *f* 38,639,789. als: I. voor het huis des Konings *f* 1,425,000; II. secretarij van staat, enz., *f* 541,848; III. Departement van buitenlandsche zaken *f* 744,500; IV. justitie *f* 1,384,500; V. Binnenlandsche zaken *f* 2,752,900; VI. Hervormde Kerk, enz. *f* 1,330,000; VII Roomsch-Katholijke Eeredienst *f* 400,000; VIII. Marine *f* 4,750,000; IX. Finaneien *f* 14,545,186, als: de schuld *f* 10,560,000, en de kosten van het departement *f* 3,615,186; X oorlog *f* 11,000,000; en XI. koloniën *f* 65,855. Deze begrooting zal voor den tijd van tien jaren vastgesteld worden, immers indien de omstandigheden niet mogten toelaten, dat vroeger de bepalingen der grondwet, omtrent dit onderwerp, zullen kunnen worden nagevolgd. Van deze gewone begrooting worden de posten, wegens de nieuwe staatsschuld, weggelaten; doch wordt voor het departement van justitie eene som van *f* 300,000 meer uitgetrokken, indien de nieuwe zamenstelling der regterlijke magt, gedurende de tien jaren, waarover de begrooting loopt, mogt worden ingevoerd; terwijl ook de groote communicatien des rijks eene verhooging van uitgaven vorderen. Men geeft de meest stellige verzekeringen, dat het stelsel van bezuiniging niet zal worden verlaten.

Het vierde ontwerp strekt tot vaststelling der middelen ter voorziening in de gewone uitgaven, begrepen in de begrooting, aanvang nemende met 1837. Daarbij wordt voorgedragen, om ook deze middelen voor den tijd van tien jaren vast te stellen. Het zijn dezelfde gewone middelen, welke tot bestrijding der staatsuitgaven steeds hebben gestrekt, als directe belastingen, accijnsen, enz., en zijn geraamd op *f* 38,669,922,98. Hoezeer de begrooting voor tien jaren mogt worden aangenomen, zoo zegt de regering echter toe, dat de verbetering der belastings-wetten steeds zal plaats hebben, wanneer dezelve noodzakelijk mogt worden bevonden.

Het blijkt uit de memorie, bij de ontwerpen overgelegd, dat bij eene bekrachtiging der aangeboden ontwerpen, jaarlijks aan de Staten Generaal zal worden overgelaten blijven de bepaling van de buitengewone begrooting; dat alzoo in de najaarszitting van 1836 zal worden voorgedragen de voorziening in het buitengewoon voor 1837; dat het voordeelig overschot van de buitengewone begrooting steeds zal worden aangewend tot vermindering van de opcenten, op de begrooting der middelen uitgetrokken; en dat men zich gelukkig acht te kunnen aankondigen, dat deze gunstige bepaling reeds voor 1837 zal werken.

De regering eindigt met te verklaren, dat uit dit alles blijkt, dat onze toestand zich meer en meer vestigt en verbetert, dat de bloei onzer geldmiddelen op hechten grond gevestigd is; dat men daardoor in staat gesteld wordt, om reeds met het jaar 1837 alweder de opcenten op eene beduidende wijze te verminderen; dat zelfs het uitzigt blijft bestaan, om trapsgewijze met de vermindering van 's volks lasten verder voort te gaan, zoodanig, dat bij het meest opregt en ernstig verlangen, om onzen toestand naar buiten billijk te zien geregeld, de vastheid van het bestuur, de staat der geldmiddelen en de uitzigten voor de toekomst ons van het onzekere, hetwelk ons omringt, en het duistere, dat ons wacht, meer onafhankelijk te maken; en dat wij alzoo bij volharding in eendragt en vertrouwen het tegenwoordige met dankbaarheid genieten en het toekomende met gerustheid kunnen te gemoet gaan.

De ingediende ontwerpen van wet, met daarbij overgelegde stukken zullen aan de afdeelingen worden toegezonden, ten einde er onderzocht te worden.

Van den 3^den^ Maart.

Naar men verneemt heeft Z. M. tot burgemeester van Amsterdam, benoemd den heer Mr. *W. D. Cramer*, tegenwoordig officier bij de regtbank van eersten aanleg in de hoofdstad.

AMSTERDAM, den 3den Maart.

Beurs van den 2den Februarij.

Heden ontbreken ons wederom tijdingen uit Spanje; daardoor leverde de Spaansche fondsen-markt weinig belangrijks op; Ardoins waren echter tot iets verlaagde koersen verkrijgbaar, en bepaalde zich de handel daarin tot slechts kleine postjes.

In onze binnenlandsche schuldbrieven heerschte eenige beweging; dezelve hadden aanvankelijk het aanzien van in prijs te zullen verbeteren; in den loop der beurs echter, wilde men uit 's Hage de tijding ontvangen hebben, dat onze minister van finantien ontwerpen van nieuwe leeningen zoude hebben voorgedragen, over welker strekking men echter nog niet nader ingelicht was; daarop daalden onze binnenlandsche fondsen eenigzins en bleven in eene meer gedrukte houding.

Fluctuatien der prijzen.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{15}{16}$, 56, $55\frac{15}{16}$, bij geanimeerde affaire; 5pCt. $104\frac{1}{2}$, 104, met aanzienlijke verkoopers voor binnenlandsche rekening; kansbiljetten $24\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$, bij weinig affaire. In beide sijndikaat was de omzet traag: oude $96\frac{3}{8}$; nieuwe $80\frac{5}{8}$ à $\frac{1}{2}$; oude aandeelen handel-maatschappij iets flaauwer, $132\frac{1}{8}$ à 132, in nieuwe is iets à $102\frac{13}{16}$, verhandeld.

Spanje. Ardoins openden 47, vielen allengskens tot $46\frac{13}{16}$ en hielden zich op dezen prijs tot het einde toe staande; groote stukken $46\frac{1}{8}$ bij zeer geringe afdoening; passive in het begin iets à $15\frac{3}{4}$ verhandeld, later verflaauwde de markt en was niet meer dan $15\frac{1}{2}$ daarvoor te bedingen; Fransche uitgestelde $17\frac{7}{8}$ met verkoopers.

Rusland. Oude Russen $104\frac{3}{4}$; nieuwe $105\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; Russen van 1831 en 1833 werden tot iets verhoogde koersen afgegeven, $96\frac{5}{8}$ à $\frac{11}{16}$; roebels $69\frac{3}{8}$ en $\frac{7}{16}$ in kleine partijtjes verhandeld.

Oostenrijk. Naar 5 pCt. metallieken was eenige vraag voor binnenlandsche rekening; de koers steeg tot $100\frac{5}{8}$ à $\frac{1}{2}$; in beide Weenerbank is ook iets omgezet; 5 pCt. *Goll* $101\frac{3}{4}$ en 4 pCt. à 93 pCt.

Beurs van den 3. Maart.

Sedert lang had men geene zoo belangrijke omzettingen in binnenlandsche fondsen bespeurd, als heden het geval was; de finantieele ontwerpen hebben daartoe aanleiding gegeven, en bijzonder in 5 pCt. en nieuw sijndicaat is veel handel gedreven; eerstgenoemde tot verlaagde en laatstgenoemde tot verhoogde prijzen; in de overige soorten waren wel eenige fluctuatien, doch minder gevoelig.

Fluctuatien der prijzen:

Holland, $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{9}{16}$ geopend, allengskens tot $\frac{13}{16}$ opgeklommen en $55\frac{7}{8}$ gesloten; 5pCt. $103\frac{7}{8}$ begonnen, vervolgens tot $102\frac{7}{8}$ gevallen en 103 gebleven; kansbiljetten $24\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$, met eenige affaire; oud sijndikaat $96\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$, bij stille omzetting; nieuw daarentegen $80\frac{3}{8}$ geopend en later tot $81\frac{1}{2}$ toe verhandeld; aandeelen handel-maatschappij geoffereerd en van $131\frac{7}{8}$ tot $131\frac{1}{4}$ afgegeven en $131\frac{1}{2}$ gebleven.

Spanje. Ardoins $46\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$ bij geringe affaire; groote stukken $45\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; Passive $15\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$; Fransche uitgestelde 18 gedaan.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Mengelwerk.

Staten-Generaal.

Sedert den eersten dezer maand vergadert te 's Gravenhage, na eene tijdelijke afwezigheid van twee maanden, de tweede kamer der Staten-Generaal, ten einde hare werkzaamheden, gedurende de tegenwoordige zitting, weder op te vatten. Naar het schijnt, zullen dezelve voornamelijk bestaan: 1°. in de beraadslagingen over drie ontwerpen van wet tot wijziging der drie titels van het derde boek des wetboeks van koophandel; 2°. in de behandeling van het ontwerp van wet, houdende maatregelen ter bevordering van de ontginning van woeste gronden, alsmede van het ontwerp op het stuk der vrijdommen van lasten ter zake van landverbeteringen; en 3°. in de overwegingen en beraadslagingen over het ontwerp of de ontwerpen van wet, welke door de regering zullen worden voorgedragen, tot voorziening in de volle rentebetaling der nationale schuld op 30 Junij 1836.

Wat de ontwerpen van wet aangaat, tot herziening van het derde boek des wetboeks van koophandel; — reeds zijn de overwegingen daaromtrent in de afdeelingen ten einde gebragt, zoodat, spoedig na de bijeenkomst der kamer, deze voordragten in

beraadslagingen zullen komen en afgewerkt zullen worden. Na het ten einde brengen dier ontwerpen is de herziening van dit wetboek afgeloopen, en zal de kamer, waarschijnlijk in eene volgende zitting, tot de behandeling van de ontwerpen, strekkende tot herziening der wetboeken van burgerlijke regtsvordering, of van strafvordering, geroepen worden. Het derde boek des wetboeks van koophandel handelt: *van de voorzieningen in geval van onvermogen van kooplieden.* Hetzelve is gesplitst in *drie* titels, waarvan de *eerste* betrekking heeft tot *faillissement*; de *tweede*, van *homologatie van accoord buiten falliet-verklaring*; en de *derde*, van *surseance van betaling*.

Wat betreft de ontwerpen van wet, tot bevordering der ontginning van woeste gronden, en nopens het stuk der vrijdommen van lasten ter zake van landverbeteringen, zal de kamer, met de daarstelling van dergelijke wetten, het werk volmaken, waarmede zij hare werkzaamheden, in December jl., besloten heeft. Terwijl toch, aan de eene zijde, de landbouw, door de vaststelling van inkomende regten op de granen bij den invoer, beschermd geworden is, zoo zal, aan den anderen kant, de bevordering der ontginning van woeste gronden, aan dien stand eene aanmoediging en ondersteuning verleenen, waarop dezelve niet slechts in allen deele aanspraak, maar waaraan hij, inderdaad, wezenlijke behoefte heeft. Intusschen valt het niet te ontkennen, dat de behandeling van dit moeijelijk onderwerp de geheele aandacht onzer vertegenwoordigers tot zich trekt, en hunne gezette en bedaarde overweging allezins vordert. Wij twijfelen echter niet, of zoo vele vaderlandslievende mannen zullen zich volgaarne bereid betoonen, om deze ontwerpen naar billijkheid en regtvaardigheid te onderzoeken en niet dan na zeer rijp beraad tot stand te brengen.

Bovengemelde twee zeer verschillende onderwerpen hebben voornamelijk betrekking tot het inwendig staatsbeheer: van meer belang is nog het derde punt, waarover 's lands afgevaardigden, in het tweede gedeelte der tegenwoordige zitting, zullen te beraadslagen hebben, namelijk de ontwerpen van wet, tot voorziening in de volle rentebetaling der nationale schuld, op 30 Junij 1836. Dit onderwerp omvat toch de binnen- en buitenlandsche belangen, en staat in regtstreeksche betrekking tot de staatkundige aangelegenheden en den politieken toestand des Rijks. Het zal wel onnoodig zijn, het gewigt der behandeling van deze ontwerpen te betoogen, wanneer men zich herinnert, dat het daarbij de vraag geldt, of Oud-Nederland zal voortgaan, om, op eene kostbare wijze, en alzoo in het vervolg, bij langeren duur der tegenwoordige omstandigheden, ook ten laste des volks gelden bijeen te zamelen, tot het voorzien in de renten eener schuld, welke zoo wel door de partijen zelve, als door de groote mogendheden, erkend is te zijn eene *Belgische* schuld, en van welker betaling Oud-Nederland reeds veel vroeger ware ontheven geworden, indien deszelfs regering gemeend had aan het 24-artikelen-verdrag hare goedkeuring te kunnen hechten. Wijders is het de vraag, of de regering, bij de aangeboden ontwerpen, ook de ongrondwettigheid heeft doen ophouden, welke bij de behandeling van de begrootingswetten, tot onze diepe smart, in December jl. door zoo vele kundige en ervaren mannen is opgemerkt, dat ten aanzien van vele uitgaven, en bijzonder wat die van oorlog betreft, in de staatsbegrooting is ingeslopen. Wij wenschen dit in het algemeen belang, opdat men niet van de eene ongrondwettige handeling tot de andere oversla, en alzoo den hoeksteen verbreke, die de grondzuil van den Oud-Nederlandschen staat, tot op den huidigen dag, uitmaakt.

Vertrouwen wij dan, dat de reeds aangevangene werkzaamheden van de Staten-Generaal zoodanig mogen worden behartigd, dat zij het welzijn en de welvaart van het Oud-Nederlandsche volk zullen bevorderen; dat, indien de voldoening der Belgische rentebetaling, uit een staatkundig oogpunt, steeds noodzakelijk geoordeeld mogt worden, daartoe geene onereuse middelen bij de hand zullen genomen worden, of andere, welke in de toekomst nadeelig voor de schatkist, en derhalve voor de natie, konden worden; en dat, bij de aan te bieden ontwerpen, de regering een einde zal maken aan die ongrondwettige handelingen, waartoe zij gemeend heeft, in den laatsten tijd te moeten besluiten.

Geldsnoeijen.

(Vervolg en slot van No. 27.)

Daarna onderzoekt de schrijver, welke de gezonde beteekenis is van het woord *altérer*, en welken zin de Fransche wetgever aan die uitdrukking in de geheele penale wetgeving gehecht heeft. Hij oordeelt, dat al de schrijvers te regt zeggen, dat door het woord *altérer* verstaan wordt, »het veranderen *van den staat* » eens voorwerps;" maar men daarbij niet uit het oog verliezen moet, dat daarbij de rede is van de verandering *van den staat* eener zaak, en niet van derzelver *aard of natuur*. Indien men nu, met een aandachtig oog, het geheele wetboek doorloopt en de plaatsen opzoekt, alwaar het woord *altérer* door den wetgever wordt gebezigd, zal men zich weldra overtuigen, dat hij zich steeds gelijk gebleven is, en overal aan die uitdrukking de beteekenis gehecht heeft, welke met het door den schrijver bloot gelegd stelsel overeenstemt.

Behalve uit het wetboek zelf, toont de heer ASSER aan, dat, bij speciale wetten, de wetgever heeft doen zien, dat de woorden *altérer* en *rogner* als synonimen moeten beschouwd worden. Ten bewijze brengt hij bij de wet van 14 Germinal XI jaar, waarin dezelfde soorten van vervalsching op dezelfde lijn geplaatst worden. Buitendien bestaat er eene authentieke interpretatie, welke de Nederlandsche wetgever aan het woord *altérer*, bij het wetboek op het strafregt gebezigd, heeft gegeven. Bij art. 19 van de wet van 28 September 1816 (Staatsblad No. 50.) leest men deze woorden: « Onverminderd de straffen, *bij het Lijfstraffelijk wetboek* gesteld, tegen degenen, die zich zouden veroorloven, de muntspecien te *verminken*, enz. hetgeen in den Franschen *officielen* tekst is vertaald door ALTÉRER LES MONNAIES, terwijl aan het slot van hetzelfde artikel *altérées ou rognées* insgelijks vertaald is door *verminkt* of *besnoeid*. Deze uitleggende wetsbepaling, zegt de schrijver, strekt den regter tot rigtsnoer, en mag niet worden overtreden. Verder is het den schrijver bij het schroomvalligst onderzoek gebleken, dat, met uitzondering van de omschrijving van het woord *altérer*, in het woordenboek der Fransche akademie voorkomende, alle deskundigen van oordeel zijn, dat *rogner* onder de algemeene benaming van *altérer* begrepen wordt. Tot ondersteuning van dit gezegde, brengt de schrijver bij het artikel *Monnaie* uit de hooggeschatte *Encyclopédie* van den geleerden CARNOT, den bekenden MARS, en een ontwerp van wetboek van strafregt, hetwelk in 1804 in *Frankrijk* opgesteld en aan de beoordeeling van het tribunal van cassatie en andere gestelde magten onderworpen werd. Hetzelve strekte ten grondslag van het wetboek van 1810.

Wat de uitlegging betreft, die de *Dictionnaire de l'Académie* aan het woord *altérer* geeft, meent de schrijver, dat het daarin voorkomende voorbeeld, alsof *altérer de la monnaie* daarin bestaat, dat men de specie door een mengsel van alloot vermindert, niet de eenige wijze kan zijn, om de muntspecien te *altéreren*; dat het met alle beginselen van redeneerkunde strijdt, indien men tracht vol te houden, dat, omdat in een woordenboek, bij wege van voorbeeld, eene specie is opgegeven, welke de misdaad kenschetst, daarom die specie *bij uitsluiting* de eenige zij, welke op het stuk van vervalsching kan worden bedreven; dat men aan geen opstellers van eenig woordenboek eenige autoriteit kan toekennen, om wetten authentiek uit te leggen; dat hunne meening nimmer is of kan zijn geweest de *specie* van alteratie, als het *genus*, bij uitsluiting, aan te duiden; dat die *dictionnaire de l'académie*, wat de regtsgeleerde definitiën betreft, geenszins van dat gewigt is, dat men, op deszelfs crediet alleen, alles voor goede munt moet aannemen, wat dezelve ter neder stelt; dat in *Frankrijk* algemeen het begrip heerscht, dat dit woordenboek, voor zoo veel het vak der regtsgeleerdheid betreft, geen roem op voortreffelijkheid kan dragen; dat men veeleer, in dit opzigt, de voorkeur behoorde geven aan de te regt algemeen beroemde *dictionnaire de droit et de pratique* van den geleerden FERRIÈRE, die onder *altérer* wel degelijk *rogner* begrijpt; dat men het den schrijver niet euvel zal kunnen duiden, wanneer hij meer vertrouwen stelt in het getuigenis van dien doorwrochten regtsgeleerde, dan in eene onvolmaakte zinsnede van het meergemelde woordenboek, waarin hij, wat het vak der regtsgeleerdheid betreft, feilen en misslagen heeft aangetroffen, welke in den minstgeoefenden practizijn zouden zijn gelaakt geworden; dat het te wenschen is, dat de nieuwe uitgave van dat werk met meer zorg en kennis van zaken zal zijn bearbeid; dat, wanneer men acht slaat op de zinsnede omtrent het altéreren of *verminken* (zoo als de *Nederlandsche* wetgever zich heeft uitgedrukt) van geldspeciën, men dan aan de verbetering schier moet wanhopen, en veeleer geloof slaan aan het oordeel, dat over dit werk door eenen Duitschen geleerde in één der dagbladen van *Carlsruhe* onlangs geuit geworden is, namelijk, dat dit woordenboek een meesterstuk is van Fransche oppervlakkigheid, en dat men uitlatingen, onkunde, slecht gekozene phrasen, enz. er in menigte kan aantreffen; ja, dat de onnaauwkeurigheid zoo ver gaat, dat men, naar hetgeen onlangs een dagblad meldde, opgemerkt heeft, dat in de voorrede der nieuwe uitgave door den heer VILLEMAIN, het woord *déconstruit* voorkomt, hetwelk in het woordenboek zelf niet te vinden is.

Na het denkbeeld bestreden te hebben, dat ook 's rijks ontvangers en ambtenaren de straf, bij art. 132 des wetboeks vastgesteld, zouden beloopen, omdat zij de gesnoeide specien hebben uitgegeven; en na ook het begrip wederlegd te hebben, dat de daad van *snoeijen* niet strafbaar zoude zijn, omdat toch niemand daarbij benadeeld is, — zegt de schrijver, dat, hoezeer al deze beschouwingen of redeneringen, welke hij aan de beoordeeling van deskundigen onderwerpt, hem van het voldingende zijner stelling in gemoede hebben overtuigd, hij echter vermeend heeft een' stap verder te mogen gaan, door het gevoelen van Fransche regtsgeleerden ten deze in te winnen. Deze toch konden het beste verklaren welke *regtskundige* beteekenis aan het woord *altérer*, ten aanzien van muntspecien, moet gehecht worden. Tot bijzonder genoegen, ja tot geruststelling, strekt het den schrijver, dat hij zich in staat bevindt, aan zijne regtskundige landgenooten te kunnen mededeelen eene consultatie of turbe, door regtsgeleerden geteekend, welke door hunne pleidooijen, advijsen en geschriften ook hier te lande bekend zijn als de sieraden der Fransche balie uit te maken. In dit stuk, geteekend door de heeren JOUHAUD, TESTE, CREMIEUX, DUPONT-WHITE, COFFINIÈRES, ODILLON-BARROT en PH. DUPIN, en gedagteekend uit *Parijs* van den 6 Januarij 1836, verklaren deze met roem bekende regtsgeleerden, dat art. 132 van het strafwetboek, naar hun oordeel, wel degelijk van toepassing is op hen, die de waarde van gouden of zilveren muntspecien, welke in *Frankrijk* wettigen koers hebben, verminderen, hetzij door dezelve te snoeijen, te verknoeijen, of in sterk water af te trekken, hetzij door dergelijke geldstukken in omloop te brengen. Naar hun gevoelen heeft de wet onder *altérer* begrepen alle mogelijke veranderingen, welke kwaadwilligen muntspecien zouden doen ondergaan.

Na dit een en ander te hebben aangevoerd, zegt de heer ASSER, dat hij gemeend heeft te hebben betoogd:

« Dat het arrest, onlangs uitgesproken door het hof van assises (van de provincie *Holland* [zuider kwartier]), de regtsvraag in haar geheel heeft gelaten;

« Dat men, zonder eerlijke regters te krenken, niet mag vooronderstellen, dat zij alleen, uit hoofde der zwaarte van de bedreigde straf, zouden hebben geschroomd de beschuldigden te veroordeelen;

« Dat, uit aanmerking van het wettiglijk in omloop zijn van zoo vele oude Fransche muntspecien, gevoegd bij die der vreemde landen, welke in 1810 een gedeelte van het keizerrijk hebben uitgemaakt, er, niettegenstaande de invoering van het tientallig muntstelsel, in dat land de grootste behoefte bestond en blijft bestaan, om tegen het snoeijen der specien krachtdadig te voorzien;

« Dat de beoordeeling van den Franschen wetgever, ook duidelijk en onmiskenbaar ten dezen is;

« Dat in allen gevalle de *Nederlandsche* wetgever in den jare 1816, bij eene *authentieke* uitlegging stellig heeft bepaald, wat *in het fransche wetboek van strafregt* door *altérer* moet worden verstaan;

« Dat onze wijze van zien overeenstemt met de jurisprudentie, zoo wel in *Frankrijk*, als in de *Nederlanden*, en met de eenstemmige leer van alle regtsdoctoren, onder welke geen enkele is opgegeven, die het tegenovergestelde gevoelen heeft aan den dag gelegd, terwijl integendeel de voornaamste Fransche schrijvers en regtsgeleerden onze stelling hebben beäamd;

« Dat, eindelijk, eene gewaagde uitdrukking in een woordenboek gevonden, r edelijker-wijze, niet tegen al die redeneringen en autoriteiten kan opwegen, en zulks te minder, uit hoofde van de dwalingen, onvolmaaktheden, uitlatingen en feilen, welke, in het vak der regtsgeleerdheid, door ons met den vinger zijn aangewezen."

Ten slotte drukt zich de schrijver aldus uit: « Mogt het ons gelukt zijn, eenig nieuw licht over deze zaak te hebben verspreid en eene hoogst gevaarlijke dwaling te hebben helpen uit den weg ruimen, dan zullen wij ons gelukkig achten te hebben medegewerkt, om ons Vaderland te beveiligen tegen eene snoode wandaad, welker bestraffing zoo gebiedend gevorderd wordt."

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Feb 1 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.
Den 4 Feb. 1 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 5 Duim; gevallen 0 D.

Heden overleed, tot mijne diepe droefheid, mijn hartelijk geliefde Vader *BEREND JAN BERENTS*, in den gezegenden ouderdom van ruim 83 jaren.

ARNHEM,
den 3den Maart
1836.

E. BERENTS.

AMORTISATIE SIJNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN WEGEN, VAARTEN.
HOUTVERKOOPING.

De Agent van 't Domein te *Zutphen*, zal op Maandag den 7den Maart 1836, des morgens ten 10 uren, ten overstaan van 't Plaatselijk bestuur van *Borculo*, ten Raadhuize aldaar, in 't openbaar aan de meestbiedende verkoopen:

Eenige parcelen AKKERMAALS-HEGGENHOUT, staande op 't Domaniale erve '*t Kottelenburg* onder *Laren*.

En zulks op alle zoodanige conditien als ter lezing liggen, zoo ten Kantore van voornoemden Agent, als ter Secretarie der welgemelde gemeente, te wijl de aanwijzing door den Bouwman van voornoemd Erve zal geschieden.

De Agent Voornoemd,
J. VAN LAMSWEERDE.

---

† † † HET PLAATSELIJK BESTUUR VAN *BRUMMEN*, is voornemens op Woensdag den 16den Maart 1836, des voormiddags ten elf ure, in het Logement *het Kromhout*, in het openbaar den minst aannemende aan te besteden:

HET BOUWEN VAN EEN BRANDSPUIT-HUISJE *tegen den Kerktoren* te *Brummen*, *met de* LEVERING *der benoodigde* MATERIALEN.

Zullende het Bestek, de Conditien en Teekening, van af heden, aan voorschreven Logement dagelijks voorliggen ter inzage van de gegadigden.

Brummen den 25sten Februarij 1836.

Het Plaatselijk Bestuur voornoemd,
HOFFMAN,
Burgemeester.

---

† † † § § Ten overstaan van den Notaris *GODEFROY*, zal, op Dingsdagen den 22sten Maart en 5den April 1836, des avonds om 6 ure, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij inzet en toeslag, worden geveild en verkocht:

Een voor weinige jaren gebouwd HEERENHUIS, geschikt tot ZOMER- en WINTER-VERBLYF, waarin 6 behangen en geplafonneerde KAMERS, KEUKEN, ruime KELDER en 2 KELDERKAMERS, WELWATER-POMP, ruimen ZOLDER met domestieque kamertjes en verdere gemakken; voorts met smaak aangelegden vruchtbaren TUIN, groot ruim 50 Roeden, daarin staande GEBOUW, geschikt tot inrigting van STALLING en KOETSHUIS, benevens eene LOODS tot berging van Brandstoffen enz. te zamen staande en gelegen op eenige minuten afstands van de Stad *Arnhem*, aan den Straatweg naar *Velp*, naast het Buitengoed, bewoond door den Heer Mr. *W. CARP*, en schietende van achteren tot aan den Rozendaalschen weg.

Omtrent de bezigtiging vervoege men zich bij den bewoner en nopens de veilconditien, acht dagen voor den inzet en vervolgens, bij genoemden Notaris te *Arnhem*.

---

† † † § Op de Boek- en Courantdrukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, kunnen twee à drie LETTERZETTERS en één BOEKDRUKKERS-KNECHT vast werk bekomen. De vereischten zijn: *bekwaamheid in het vak* en een *ordentelijk gedrag*. — Wie daarvan voldoende bewijzen kan leveren, en genegen mogt zijn aldaar werkzaam te zijn, gelieve zich per brief, liefst echter *in persoon*, aan te melden.

---

§ † § KERKVOOGDEN DER HERVORMDE GEMEENTE TE *VARSSEVELD* zijn voornemens, om, onder nadere goedkeuring van het *Provinciaal Kollegie van Toezigt over de Kerkelijke Administratie der Hervormden in Gelderland*, op Donderdag den zeventienden Maart 1836, des voormiddags ten tien ure, ten huize van *A. GRUTTERINK* te *Varsseveld*, aan den minstaannemenden aan te besteden.

Eene geheele VERNIEUWING VAN HET KERKGEBOUW, bestaande in *Vloer*, *Zitbanken*, *Deuren*, *Plafond* in het zuidelijk afdak, *Smids-* en *Verwerswerken*, benevens de LEVERANTIE der benoodigde MATERIALEN.

De voorwaarden en het bestek, waarop deze aanbesteding zullen plaats hebben, zal, van heden af, ten huize van bovengenoemden ter inzage liggen; terwijl de noodige aanwijzing, drie dagen te voren, op de plaats zelve zal geschieden.

Varsseveld den 1sten Maart. 1836.

Het collegie van Kerkvoogden voornoemd,
B. H. VAN HOLTEN.
President.
Ter ordonnantie van hetzelve,
J. BOLAND.
Secretaris.

Te Huur,

Tegen primo Mei aanstaande, een BOVENHUIS, staande en gelegen in de *Rijnstraat* te *Arnhem*, Wijk B No. 131, bestaande in verscheiden groote en kleine VOOR- en ACHTERKAMERS, KEUKEN, ZOLDERS en KELDER, benevens, des verkiezende, STALLING, KOETSHUIS en HOOIZOLDERS.

---

§ † § Te HUUR om dadelijk te aanvaarden: een HUIS en ERF bestaande in diverse BOVEN- en BENEDENKAMERS, KEUKEN, KELDER, GRONDPOMP, STALLING en verdere gemakken; voorts daaraanschietende TUIN beplant met exquise VRUCHTBOOMEN, staande en gelegen in het Dorp *Wychen*, nabij de Steden *Nijmegen*, *Grave* en *Ravenstein*.

Nadere informatien, met vrachtvrije brieven, te bekomen ten kantore van den Notaris *W. D. VAN Roggen* te *Wijchen*.

---

† † † Tegen genot van behoorlijk salaris, doch zonder kost of inwoning, verlangt men, in eenen GALANTERIE-WINKEL, te *Arnhem*, eenen LEERLING, niet beneden de 15 jaren oud, en die bewijzen van goed gedrag kan overleggen. Iemand hierop reflecterende, gelieve zich, ter bekoming van nadere aanwijzing, te adresseren ter Boek en Courantdrukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

BOURICIUS

Algemeene Postwagen-Diensten.

De Hoofd-Administratie maakt bekend, dat, te beginnen op Dingsdag den 1sten Maart, gesupprimeerd zullen worden de diensten 's morgens ten 7½ uur van *Amsterdam*, en van *Utrecht* 's morgens ten 10 uur over *Woudenburg* naar *Arnhem*; voorts die des morgens ten 6 uur 30 minuten van *Arnhem* over *Woudenberg* naar *Amsterdam* en naar *Utrecht*, zoo wel als de dienst 's avonds ten 9 uur 30 minuten van *Utrecht* naar *Amsterdam*.

Dat daarentegen ten zelfden dage de bestaande dienst der Onderneming van *Amsterdam* over *Utrecht*, des morgens ten 9 ure op *Breda*, tevens zal voorzien in de dienst op *Cleef*, en wel door een vertrek uit *Utrecht* des middags ten 1 ure over *Amerongen* en *Wageningen* naar *Nijmegen*, 's avonds ten 8 ure van daar naar *Cleef*, en van *Wageningen* over *Arnhem* naar *Zutphen*, dus mede na aankomst te *Utrecht* der diensten van *'s Gravenhage* en *Rotterdam*, eerst des morgens ten 6 ure 30 minuten uit die plaatsen afgaande, welke alzoo mede met de Koninklijke Pruissische Snel-post, langs den linker Rijnoever, in verband worden gebragt.

Dat het retour zal plaats hebben door eene dienst des morgens ten 6 ure van *Nijmegen* op *Wageningen*, ten 7 ure van *Arnhem* over *Wageningen* en *Amerongen*, doorgaande naar *Utrecht*, van daar ten 1 ure naar *Amsterdam*, *Leyden*, *'s Gravenhage*, *Gouda*, *Gorinchem* en *Breda*.

Het vertrek van *Arnhem* naar *Dieren*, *Doesburg* en *Terborg* zal plaats hebben 's avonds ten 7 ure, na aankomst te *Arnhem* der diensten:
's morgens ten 6 ure 30 minuten van *'s Hage* en *Rotterdam*
» » 9 » » » » *Amsterdam* over *Utrecht*
» » 10 » » » » *Amsterdam* over *Amersfoort*
vertrokken.

Na aankomst der Stoombooten van *Keulen*, vertrekt van *Nijmegen* des avonds, niet voor 8, niet later dan ten 10 uur, een Wagen over *Arnhem* naar *Utrecht* en over *Amersfoort* naar *Amsterdam*, aankomende te *Utrecht* 's morgens ten 6 ure 30 minuten; te 7 ure 30 minuten doorgaande naar *Leyden*, *'s Hage*, *Gouda* en *Rotterdam* en die te *Amsterdam* aankomen zal 's morgens ten 10 ure.

Arnhem, den 25sten Februarij 1836.

De Hoofd-Administratie,
BOURICIUS.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.